ו) [לקמן קלה. שבועות יח:
כתובות לג: תמורה לג:],
ז) [לקמן קד. ר"ה ז:
מגילה ט: שבועות ד.],
ח) [לעיל נט. ע"ש. נדרים פט.
מיד לה: ב"ק יז: נד: זבחים
קטו:], ט) [תוספתא
דערכין פ"ד ה"י],
י) [תוספתא שם],
יא) [תוספתא שם ע"ש],
יב) [יתכן להיות נלפקו וכן
עוד שני פעמים דכמוך
צריך להיות נלפקו וכן גיתין
בשלמות וכן מיתא בערוך
ערך נפק], יג) [תמורה
נב:], יד) בס"א נוסף ד"ה:
יעקב מינסה מתלמידי יסו
הגולה, טו) [מנחות קג:],
טז) ל"ל כמו.

תורה אור השלם

1. וְאִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם אֲשֶׁר יָצוּד צַיִד חַיָּה אוֹ עוֹף אֲשֶׁר יֵאָכֵל וְשָׁפַךְ אֶת דָּמוֹ וְכִסָּהוּ בֶּעָפָר:
ויקרא יז יג

2. רַק הַדָּם לֹא תֹאכֵלוּ עַל הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמָּיִם:
דברים יב טז

3. אַךְ מְעַיִן וּבוֹר מִקְוֵה מַיִם יִהְיֶה טָהוֹר וְנֹגֵעַ בְּנִבְלָתָם יִטְמָא:
ויקרא יא לו

4. כִּי יִרְחַב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת גְּבוּלְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ וְאָמַרְתָּ אֹכְלָה בָּשָׂר כִּי תְאַוֶּה נַפְשְׁךָ לֶאֱכֹל בָּשָׂר בְּכָל אַוַּת נַפְשֶׁךָ תֹּאכַל בָּשָׂר:
דברים יב כ

5. כִּי יִרְחַק מִמְּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ אֱלֹהֶיךָ לָשׂוּם שְׁמוֹ שָׁם וְזָבַחְתָּ מִבְּקָרְךָ וּמִצֹּאנְךָ אֲשֶׁר נָתַן יְיָ לְךָ כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִךָ וְאָכַלְתָּ בִּשְׁעָרֶיךָ בְּכָל אַוַּת נַפְשֶׁךָ:
דברים יב כא

6. כְּבָשִׂים לְלִבְושֶׁךָ וּמְחִיר שָׂדֶה עַתּוּדִים:
משלי כז כו

7. וְדֵי חֲלֵב עִזִּים לְלַחְמֶךָ לְלֶחֶם בֵּיתֶךָ וְחַיִּים לְנַעֲרוֹתָיךְ:
משלי כז כז

גליון הש"ס

גמ' מי שאינו מחוסר. כעין זה לקמן דף קלה ע"ש:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ר"ש וכו' מזבח היו בכלל: (ב) תוס' ד"ה וליפרקינהו וכו' משום דשחיטת קדשים הויא שחיטה:

רבינו גרשום

וליפרוקינהו וליכסיה. כלומר וליפרוקינהו לחולין ולכסייה: בעינן העמדה והערכה. כלומר והעמיד והעריך [כתיב] והא לא אפשר דכבר נשחט: אי כר"מ דאמר הכל היו בכלל העמדה והערכה כו'. כלומר בקרא לא חזינן והעמיד והעריך אלא (א) בבהמה טמאה ועכשיו אי ר"מ היא דאמר הכל היו בכלל העמדה והערכה והוא אינו יכול להעמיד ולהעריך הא אמר דשחיטה שאינה ראויה שמה שחיטה ואע"ג דלא פריקה ליבעי כסוי אי כר"ש דאמר שחיטה שאינה ראויה לאו שמה שחיטה ולא בעי כסוי ולפיכך אינו נוהג בקדשים לדבריו לפרוקינהו וליכסייה דלדבריו לא בעי העמדה והערכה: אמר רב יוסף רבי היא ונסיב לה אליבא דתנאי. כלומר מה דאמרי' דאינו נוהג במוקדשין מוקמינן לה בקדשי בדק הבית ורבי היא ונסיב לה אליבא דתנאי בהעמדה והערכה סבר לה כר"מ דבעי העמדה והערכה ואי אמרת אי סבר לה כר"מ הא סבר

ליכסיהו ומפילו קודם פדייה ועוד דאית ליה לר"ש (ב) כל העומד לפדות כפדוי דמי ומפילו לית ליפדס לנסוף הויא שחיטה לחויה (ג) משום (ד) שחיטת קדשים להויא שחיטה לחויה לר"ש אפילו נפקו מידי כל העומד לזרוק כזרוק דמי כדאמרינן במרובה (ז"ק דף עו:):

בעינן העמדה והערכה. ומ"מ והא כל זמן שמפרכסין ניכי העמדה והערכה ניינהו כדאמר לעיל (דף ג'. וכ"מ בעינן העמדה והערכה הא תנן שחט זה שניים או רוב שניים ומפרכסת הרי היא כחיה לכל דבריה ודוחק לומר דהכא מיירי בעוף דתין בו אמר ליה יעקב מינאה לרבא קי"ל (ג) חיה בכלל בהמה לסימנין אימא נמי בהמה בכלל חיה לכסוי אמר ליה עליך אמר קרא (ב) על הארץ תשפכנו כמים מה מים לא בעי כסוי אף האי נמי לא בעי כסוי אלא מעתה יטבילו בו אמר קרא (ג) אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור (ד) הני אין מידי אחרינא לא ואימא ה"מ למעוטי שאר משקין דלא איקרו מים אבל דם דאיקרי מים ה"נ תרי מיעוטי כתיבי מעין מים ובור מים אימא אידי ואידי למעוטי שאר משקין חד למעוטי זוחלין וחד למעוטי מכונסין תלתא מיעוטי כתיבי מעין מים ובור מים מקוה מים ת"ר (ז) אשר יצוד אין לי אלא אשר יצוד (ח) נצודין ועומדין מאליהן מנין כגון אווזין ותרנגולים (ט) ת"ל ציד מ"מ א"כ מה ת"ל אשר יצוד למדה תורה דרך ארץ שלא יאכל אדם בשר אלא בהזמנה הזאת ת"ר (י) כי ירחיב ה' אלהיך את גבולך (יא) למדה תורה דרך ארץ שלא יאכל אדם בשר אלא לתאבון יכול יקח אדם מן השוק ויאכל ת"ל (יב) וזבחת מבקרך ומצאנך יכול יזבח כל בקרו ויאכל כל צאנו ויאכל ת"ל מבקרך ולא כל בקרך מצאנך ולא כל צאנך (יג) מכאן אמר רבי אלעזר בן עזריה (יד) מי שיש לו מנה יקח (טו) לפסו ליטרא ירק עשרה מנה יקח לפסו ליטרא דגים חמשים מנה יקח לפסו ליטרא בשר מאה מנה (טז) ישפתו לו קדרה בכל יום ואינך אימת מערב שבת לערב שבת אמר רב צריכין אנו לחוש לדברי זקן א"ר יוחנן אבא ממשפחת בריאים הוה אבל כגון אנו מי שיש לו פרוטה בתוך כיסו יריצנה לחנווני א"ר נחמן כגון אנו לווין ואוכלין (יז) כבשים ללבושך מגז כבשים יהא מלבושך (יח) ומחיר שדה עתודים לעולם ימכור אדם שדה ויקח עתודים ואל ימכור אדם עתודים ויקח שדה (יט) ודי חלב עזים דיו לאדם שיתפרנס מחלב גדיים וטלאים שבתוך ביתו ללחמך ללחם ביתך לחמך קודם ללחם ביתך וחיים לנערותיך אמר מר זוטרא בריה דרב נחמן תן חיים לנערותיך מיכן למדה תורה דרך ארץ שלא ילמד אדם את בנו בשר ויין אמר רבי יוחנן הרוצה

ולפרקינהו ולכסינהו (ב) תימה מנלן שצריך לפדותו ולחייבו בכסוי ועוד דממתניתין ומן נוהג במוקדשין קמני ומי פריך להו מין זה מוקדשין וי"ל דהכי פריך כיון שפופו לפדותו משום הפסד קדשים לכסיפדה הוה למפרע שחיטה לחויה מ"מ

ולפרקינהו. ויהיו מותרים בהלכלה והדר ליכסייה לדם: **בעינן העמדה והערכה.** מין פודין את הקדשים לאחר מיתה מפני שכתוב בהן (ויקרא כז) והעמיד את הבהמה לפני הכהן (והכיס) [והעריך] לותה הכהן ולאחר מיתה אינה יכולה לעמוד: **ומאן** מוקמת למתניתין דתנית לה בהני תרי טעמי (ג) שחיטה שאינה לחויה לאו שחיטה היא ושחיטה שאינה ראויה שמה שחיטה: **אי כר"מ דאמר.** בפ"ב דתמורה (דף נב: ע"ש): **הכל היו בכלל העמדה והערכה.** לאחר קדשי מזבח שנפל בהם מום ולאחר קדשי בדק הבית: **דאמר.** בתמורה (לקמן דף פה.) השוחט ומולאת טריפה חייב לכסות אלמא שחיטה שאינה לחויה שמה שחיטה: ר"ש סבירא ליה התם (ד) קדשי מזבח (ה) בכלל העמדה והערכה קדשי בדק הבית היו: **רבי היא.** מתניתין רבי סתמה לפי דעתו ונסיב מילתיה כי הני תרי תנאי בחלת כמה שרצה דבריו של זה בזו ושל זה בזו: **והשפך דמיהם נהרי.** דדרשינן בה"ג: **אפילו תימא בקדשי מזבח.** ודקאמרת ליגברייה וליכסייה אמר קרא כו': **מה חיה.** סתמא אינה קדש שחיטה לחויה להקריב: **חולין חוריס ובני יונה.** מדין כסוי ואפילו הן של חולין: **בולין ויש במינן קדש.** אלא לר' גרסי': **לא תלקח בה.** דכולן חייבות בכסוי דהא אין בה קדושה: **אף עופות לא תחלוק בהם.** לומר אין זה חייב ואין זה פטור ומיהו חולין בעינן כחיה: (ו) **לסימנין.** שאין סימני חיה מפורשת אלא בבהמה כתיב (דברים יד) כל בהמה מפרסת פרסה וגו': **אימא נמי בהמה בכלל חיה הוא נלפיכך.** (לעיל דף ע:) לאף בהמה בכלל חיה: **אלא מעתה יטעינו בו.** כיון דמיס לקרי: **אף מעיין ובור.** בפרסת שרגיס כתיב דמשמע אף מעיין ובור יטהר את מי שנטמא בשרגיס: **אלא דם דאקרי מיס ה"נ.** דמטהרין: **ובחלין.** שאר משקין שנתנן במקום מדרון והזחילן למקוה לחולו גבי מיס ק"ל בתמורה בפ"ק (דף יב:) השחיטה מטהרת בנרבייה והמשכה אם רבו מי גשמים עד כ"ף שאין ממשיך לתוכן שפופין בזמילה י"ט שאין: **אלא מיעוטי.** דמיס מכולהו קאי: **מעין מיס.** ולא שאר משקין ואפילו זוחלים: **בור מיס.** ולא שאר משקין ואפילו מכונסין: **מקוה מיס.** ולא דס: **אלא בהומה הוזאת.** כלומר הוזאת לד שאינה מזומנת לו כלומר לא יאכל בשר תדיר אלא יעני: **מבקרך.** אם יש לו בעדרו יקח ואם לאו לא יקנה בשוק: **כל נקרו.** אם אין לו אלא שור אחד יזמנו: **נפסו.** לקדרתו. לשון אילפס: **משקל ליטרא ירק.** אבל בשר לא יאכל: דגים היו בזול במקומס יותר מן הבשר: **ישפוס.** כשנותנין קדירה על האילה קרי שפיתה: **ואינך אימת.** אלו האחרים שאמרו ליטרא דגים וליטרא בשר אימת יאכלוה אם לא בכל יום: **לחוש.** ולהסתפק במזונות קלים: **אבא ממשפחת בריאים.** רבי יוחנן קרי לרב אבא: **כגון אנו.** אין אנו צריכים: **מי שיש לו אלא פרוטה יריצנה לחנווני.** ולא יקנף עלמו בעיטו וילטרך לבריות יותר: **אמר רב נחמן כגון אנו.** רב נחמן אחר דורו של ר' יוחנן היה ותמיד העולם היה (ז) משתנה והולך ולא היה בריא כלומן שבימי רבי יוחנן ולפיכך הוא אומר כגון אנו (ח) דלאפילו אין לנו הפרוטה עליעו לעוות ולאכול: **לבשים ללבושך.** מקרא הוא בספר משלי. קנה לך לאן ויהא לך הגיזין ללבוש: **ויקח עתודים.** לאן שיש לו מהם חלב לפרנסה וגיזין ללבוש: **דיו לאדם.** הכי משמע לי חלב עזים די לך בחלבם ולא משחטם ואתלכלם: **בן חייס לנערותיך.** לבני בימך למד דרכי חייס להסתפק במזונות קלים: כסף

ר' אלעזר בן עזריה: ממשפחת בריאים הוא. כלומר אבא זהו רב: מגז כבשים יהא מלבושך. כלומר ממה שתגזזו מכבשיך: ימכור אדם שדה ויקח עתודים. כלומר דחזינן [דנקראו] עשתרות שמעשרות את בעליהן: לחמך קודם ללחם ביתך. כלומר שלך קודם משל כל אדם:

ז א מיי' פ"א מהלכות עכו"ם הלכה יב:
ח ב מיי' פי"ד מהל' שחיטה הלכה ב:
ט ג מיי' פ"ד מהלכות מקוואות הל' ב סמג עשין רמח טוש"ע י"ד סי' לח סעיף ג:
י ד מיי' פי"ד מהלכות שחיטה הלכה ב סמג לאוין סד טוש"ע י"ד סי' כח סעיף ג:
יא ה ו מיי' פ"א מהל' דעות הלכה י:

מוסף רש"י

העמדה והערכה. שמעמוד על רגליה ויעריכנה שכהן לכתפיו (ויקרא כז) והעמיד את הבהמה לפני הכהן והעריך הכהן וגו' (שבועות יא:). **רבי היא.** הוא שמנה למתני' ונסיב מילתיה מדא כתר תנא ומדא כתר תנא (ר"ה ז:).

שיטה מקובצת

ג) נצודין ועומדין כגון אווזים ותרנגולים מנין ת"ל: ב) ישפות קדרה בכל יום ואינך אימת: ג) בהני תרי טעמי דשחיטה שאינה ראויה: ד) ותמיד העולה היה מתנונה והולך: ה) כגון אנו אפי' אם אין לנו הפרוטה מצוה עלינו: ו) ואפי' לא יפדם לבסוף הויא שחיטה ראויה כמו שחיטת קדשים: ז) אבל במדרש אומר אורח יום ראשון מאכילו אווזים ותרנגולים יום שני וכו':

רבינו גרשום (המשך)

ר"מ שחיטה שאינה ראויה שמה שחיטה ואע"ג דלא פריקה ליבעי כסוי סבר לה כר"ש דאמר שחיטה שאינה ראויה לאו שמה שחיטה: ואי בעי תימא כולה כר"ש ואי פרכינן אי כר"ש הא מצי למפרקיה ליפרקיה ולכיסיה: שאני הכא דאמר קרא ושפך ובכסה כו'. אפי' בקדשי מזבח אין נוהג (למה אין נוהג) מטעם זה מי שאינו מחוסר אלא שפיכה: אוציא תורים ובני יונה שיש במינן קדושין. כלומר דאפי' חולין אינן חייבין בכסוי כיון שיש במינן קודש: כחיה מה חיה לא חלקתה בה כו'. כלומר דכל חיות חייבות בכסוי אף כל עופות חייבות בכסוי וזהו דחולין: קי"ל חיה בכלל בהמה לסימנין. כלומר בבהמה כתיבי כל מפרסת פרסה ושוסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה: אלא מעתה יטבילו בו כו'. כלומר השתא דאיתקש למים יטבילו בו: אימא חד למעוטי זוחלין כו'. כלומר דשאר משקין אבל דם לא תלתא מעוטי כתיבי חד למעוטי זוחלין דשאר משקין וחד למעוטי מכונסין וחד למעוטי דם: אלא בהזמנה הזאת. שיטרח קודם שיאכל: מי שיש לו מנה יקח לפסו כו'. לפסו לשון אילפסו: ומהו מנה ליטרא וחצי אונקיא. מאה זוזי וזוזי זה משקל זהוב: (והנך מאימת) צריכין אנו לחוש לדברי זקן. כלומר לדברי